

Hliník

Výskyt hliníku:

třetí nejrozšířenější prvek, je rozptýlen v přírodě hlavně ve formě hlinitokřemičitanů (živce, slídy, zeolity, ve zvětralé podobě hlíny)

bauxit

(böhmít $\gamma\text{-AlO(OH)}$)

korund $\alpha\text{-Al}_2\text{O}_3$

safír, rubín, orientální smaragd, topas

kryolit

$\text{Na}_3[\text{AlF}_6]$

Výroba hliníku:

elektrolýza taveniny **chemicky upraveného bauxitu a kryolitu s přídavkem CaF_2 a AlF_3** pro snížení teploty tání taveniny

kov se vylučuje na katodě (ocelová vana vyložená uhlíkem)

na grafitové anodě vzniká kyslík, jenž reaguje na CO_2 , který se odvádí

Chemická úprava bauxitu před provedením elektrolýzy

Bauxit obsahuje mnoho nečistot: Fe_2O_3 , křemen, hlinitokřemičitany aj.

Chemické odstranění nečistot je založeno na rozpustnosti bauxitu v alkalickém prostředí:

následuje filtrace od nerozpustných nečistot a okyselení roztoku pomocí CO_2

následuje elektrolýza roztaveného Al_2O_3

Vlastnosti hliníku

- ❖ hliník je stříbrolesklý, měkký, velmi lehký kujný kov
 - ❖ poměrně dobrý vodič
 - ❖ tvorba iontových i kovalentních sloučenin
 - ❖ kovalentní vazby vzhledem k nízké elektronegativitě (hliník je považován na rozdíl od boru za kovový prvek) jsou silně polární
 - ❖ iontový charakter vykazují jen sloučeniny s nejelektronegativnějšími partnery, např. AlF_3
 - ❖ ve sloučeninách je obvyklé koordinační číslo 4 (sp^3 hybridizace) nebo 6 (sp^3d^2)
 - ❖ nejběžnější oxidační číslo hliníku je **III+**
 - ❖ jsou známy sloučeniny s oxidačním číslem **I+** (AlCl)
-
- ❖ je odolný vůči vzdušné korozi v důsledku vzniku kompaktní vrstvičky Al_2O_3 na povrchu kovu
 - ❖ nereaguje ani s vodou; pouze po odstranění ochranné povrchové vrstvy oxidu nebo hydroxidu, např. amalgamací pomocí rtuti

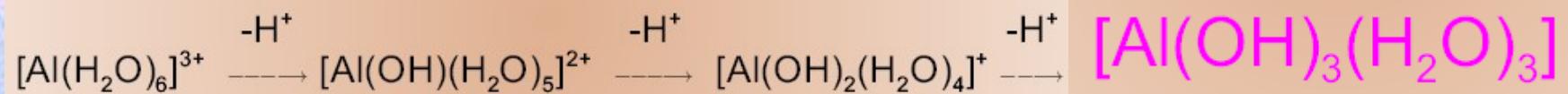
Chemické chování hliníku

Hliník je amfoterní – rozpouští se jak v kyselinách, tak v lózích

Pozn.: koncentrované oxidující kyseliny, např. HNO_3 , hliník pasivuje

Soli hlinité v důsledku vysoké povrchové hustoty náboje podléhají **hydrolýze**

Např.

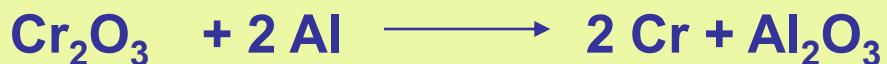

Chemické chování hliníku

Přímé reakce hliníku

- ❖ s kyslíkem má hliník vysokou afinitu a slučuje se na Al_2O_3
- ❖ se sírou vzniká Al_2S_3
- ❖ s halogeny odpovídající halogenidy AlX_3 , resp. Al_2X_6
- ❖ s dusíkem AlN
- ❖ s fosforem fosfid AlP
- ❖ s uhlíkem karbid Al_4C_3 (reakcí s vodou vzniká methan)

Reakce s **kyslíkem** za zvýšení teploty je silně exotermická (**aluminotermie**)

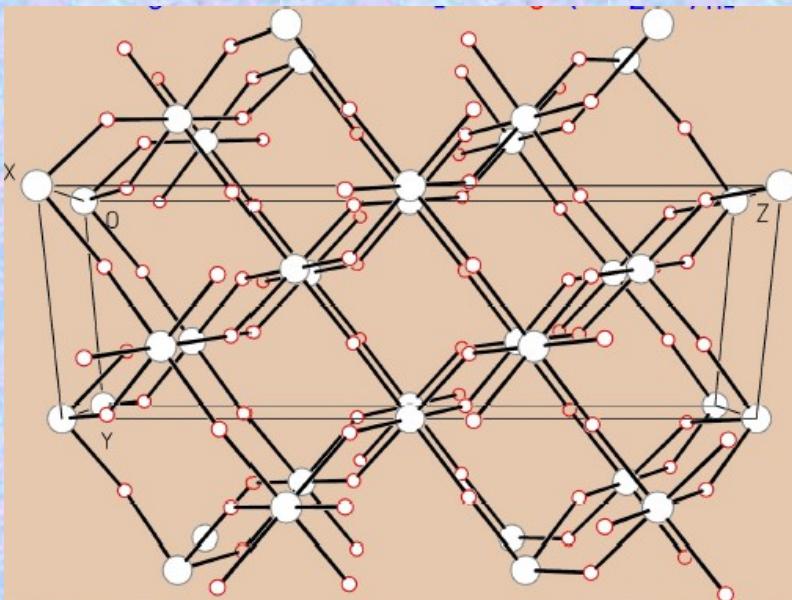
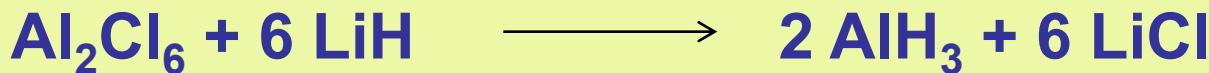

“termit” – používá se ke svařování

Sloučeniny hliníku s vodíkem

Hydrid hlinity

Příprava a výroba

- ❖ má polymerní povahu
- ❖ $(\text{AlH}_3)_x$ s vazbami Al-H-Al
- ❖ Al je oktaedricky koordinován
- ❖ rozkládá se i vzdrušnou vlhkostí

Sloučeniny hliníku s kyslíkem

Oxid hlinitý Al_2O_3 - bílá, značně tvrdá a velmi inertní látka

- ❖ vzniká spalováním kovu v kyslíku nebo termickým rozkladem hydroxidu hlinitého
- ❖ vyskytuje se v několika modifikacích
 - korund $\alpha\text{-Al}_2\text{O}_3$ s anionty O^{2-} v nejtěsnějším hexagonálním uspořádání a oktaedrickými dutinami, obsazenými ze dvou třetin ionty Al^{3+} ($\rho = 4 \text{ g cm}^{-3}$) jsou-li zbylé dutiny obsazeny dalšími ionty, vznikají odrůdy – zbarvené drahokamy (červený rubín s Cr^{3+} , modrý safír s Fe^{3+} , zelený smaragd s V^{3+})
 - kubický $\gamma\text{-Al}_2\text{O}_3$ ("aktivovaný" oxid hlinitý), který je reaktivnější s výraznými sorpčními schopnostmi; ($\rho=3,4 \text{ g cm}^{-3}$), při vysoké teplotě přechází na α -modifikaci
 - oxid hlinitý vytváří s oxidy některých kovů typu MeO podvojné oxidy MeAl_2O_4 , zvané spinely (Me = Ca, Mg aj.)

využití: brusné pasty, standard pro termickou analýzu, materiál pro sorpce

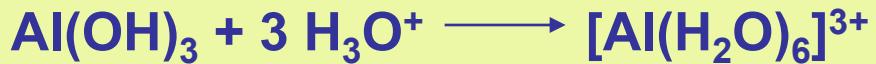
Sloučeniny hliníku

Oxid-hydroxid hlinitý AlO(OH)

- ❖ je znám ve dvou formách (α -diaspor a γ -böhmít), které jsou obsaženy v bauxitu.
- ❖ dají se získat pomalým srážením z roztoků hlinitých solí zvýšením pH.

Hydroxid hlinitý Al(OH)_3

- ❖ existuje ve dvou modifikacích:
rychlým srážením uměle připravený bayerit $\alpha\text{-Al(OH)}_3$
běžnější $\gamma\text{-Al(OH)}_3$ (gibbsit čili hydrargillit)
- ❖ bílá objemná sraženina amfoterního charakteru

- ❖ z hlinitanů je nejdůležitější $\text{Ca}_3\text{Al}_2\text{O}_6$, jenž je spolu s křemičitanem vápenatým jednou hlavních součástí portlandského cementu

Soli hlinité

Soli hlinité

- ❖ síran hlinitý $\text{Al}_2(\text{SO}_4)_3 \cdot X \text{H}_2\text{O}$ ($X = 18$), rozpustný ve vodě za hydrolýzy, takže roztok vykazuje kyselou reakci

využívá se ve vodárenství k čiření vody, vzniklé málo rozpustné hydroxokomplexy sorbuují na svůj povrch nečistoty

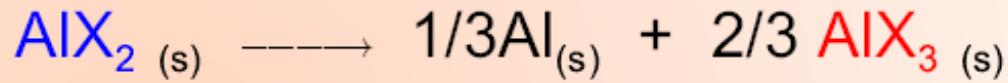
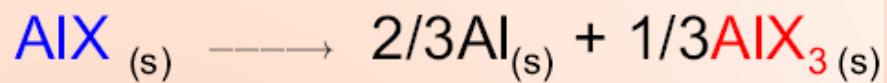
- ❖ dobře rozpustný dusičnan hlinitý $\text{Al}(\text{NO}_3)_3 \cdot 9\text{H}_2\text{O}$ (eneahydrát)
- ❖ octan hlinitý $\text{Al}(\text{CH}_3\text{COO})_3$, dříve užívaný v lékařství na obklady (otoky)

Kamence hlinité $\text{M}^{\text{I}}\text{Me}^{\text{III}}(\text{SO}_4)_2 \cdot 12\text{H}_2\text{O}$ ($\text{Me} = \text{Al}, \text{Fe}, \text{Cr}, \text{V}$ aj.)

- ❖ kamence jsou bílé (draselno-hlinitý) i různě zbarvené (fialový amonno-chromitý) látky a jsou izomorfní (tj. jednotlivé ionty se mohou ve struktuře vzájemně zastupovat)
- ❖ je možné získat směsné krystaly různého barevného odstínu či dokonce vypěstovat krystal, obsahující v sobě dva různé kamence (uvnitř fialový a na něm rostoucí průzračně bílý)
- ❖ tvoří krychle, v jejíž rozích leží střídavě $[\text{M}(\text{H}_2\text{O})_6]^{3+}$ a $[\text{Me}(\text{H}_2\text{O})_6]^{3+}$

Halogenidy hliníku

Halogenidy hlinité AlX_3 , resp. Al_2X_6 - jsou známy i AlX a AlX_2

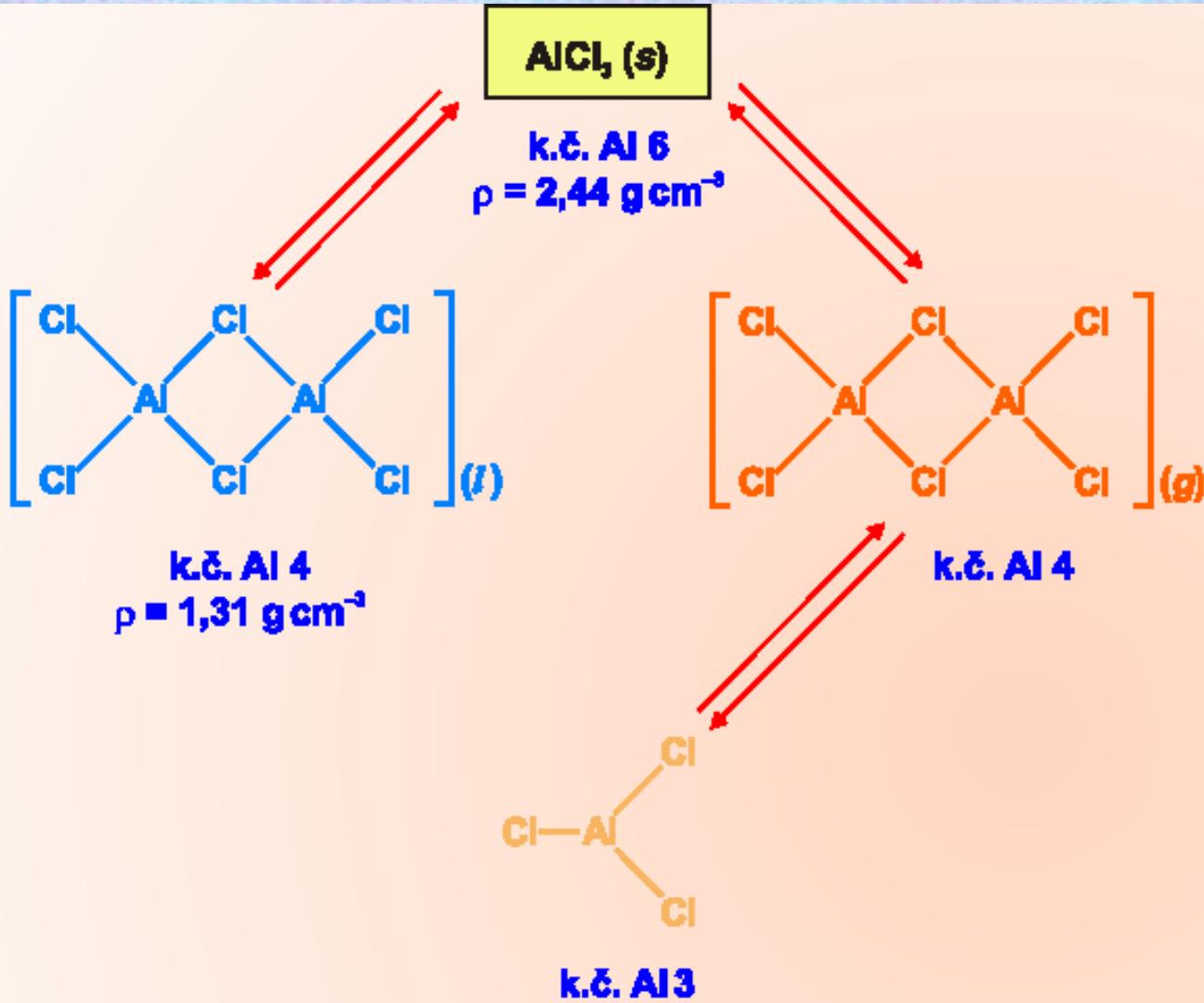

Příprava: reakce Al s halogenovodíky nebo přímou reakcí prvků
(kromě AlF_3)

- ❖ nejstálejší je fluorid AlF_3 , je typickou iontovou sloučeninou s vysokou teplotou tání (nad 1200°C), existuje ve dvou modifikacích α a β
- ❖ ostatní halogenidy snadno tvoří **dimerní molekuly Al_2X_6** se dvěma halogenidovými můstky mezi atomy kovu (jde o dva tetraedry AlX_4 spojené přes hranu)
- ❖ z vodných roztoků krystalují jako hexahydráty $\text{AlX}_3 \cdot 6 \text{H}_2\text{O}$
- ❖ bezvodé je zahřátím nelze připravit, protože uvolněnou vodou hydrolyzují

Halogenidy hliníku

Al_2Cl_6 slouží jako katalyzátor mnohých organických reakcí, používá se jako katalyzátor Friedel-Craftsových reakcí

Komplexní sloučeniny hliníku

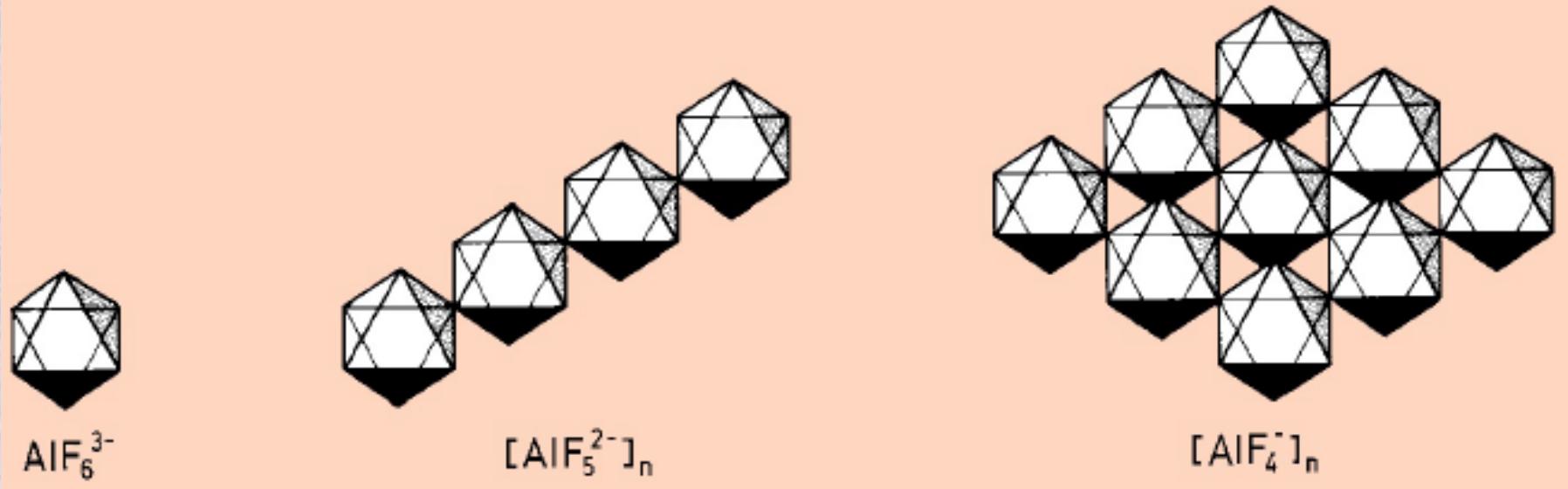
Ve vodném roztoku $[\text{Al}(\text{H}_2\text{O})_6]^{3+}$

Hliník v aniontových komplexech s k.č. 4 - $[\text{AlH}_4]^-$, $[\text{AlX}_4]^-$

Hliník v aniontových komplexech s k.č. 6 - $[\text{AlF}_6]^{3-}$, $[\text{Al}(\text{C}_2\text{O}_4)_3]^{3-}$

Komplexní sloučeniny hliníku

Fluorohlinitany

kryolit

Kryolit se využívá především při výrobě hliníku elektrolýzou

Organokovoné sloučeniny hliníku

v syntéze slouží k alkylacím

Jde o velmi reaktivní, na vzduchu samozápalné látky, prudce reagující s vodou

Pozn.: spolu s TiCl_3 našly tyto látky významné použití jako **Ziegler-Nattovy katalyzátory** při polymeraci olefinů

Využití hliníku

- ❖ lehké konstrukční slitiny pro letecký, kosmický a automobilový průmysl

dural (Al + Cu + Mg + Mn)

magnalium

elektron

silumin (s křemíkem)

- ❖ samotný hliník má použití v elektrotechnice (vodiče)
- ❖ jako redukční činidlo (aluminotermie)
- ❖ výroba tenkých fólií (alobal)
- ❖ některé sloučeniny hliníku se používají jako katalyzátory